

๑๕๙

ເຕັມ ສອນທີ່ ១០ ຮາຊກົດຈານຸບເກມາ ៣ ກຸມພາພັນທີ ២៥៥៦

ພຣະລາຊືບຄູ່ຄູ່

ແກ້ໄຂເພີ່ມເຄີມປະນວດກູ້ມາຍົວໆພໍາງຄວາມອາຫຼາຍ
(ລັບນັກ ៤) ພ.ສ. ២៥៥៦

ກຸມພດອຄຸດຍເດືອ ປ.ຮ.

ໃຫ້ໄວ້ ດັວນທີ່ ២៥ ມកຣາມ ພ.ສ. ២៥៥៦

ເປັນປັກ ៤ ໃນຮ້າກາດນັ້ງຈຸບັນ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภຸນມີພດອຄຸດຍເດືອ ນິພະ
ບຣມຣາຊໂອງກາຣໂປຣດເກລ້າ ฯ ໃຫ້ປະກາສວ່າ
ໂດຍທີ່ເປັນກາຣສມຄວງແກ້ໄຂເພີ່ມເຄີມປະນວດກູ້ມາຍົວໆ
ພໍາງຄວາມອາຫຼາຍ

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๒๐ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเดิกความในมาตรา ๒ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” หมายความถึงเจ้าพนักงาน ดังต่อไปนี้

(ก) อธิบดีกรมมหาดไทย

(ข) รองอธิบดีกรมมหาดไทย

(ค) ผู้ว่าราชการภาค

ເລີ່ມຕົວ ຕອນທີ່ຈອນ ຮາຊກິຈານຸມກາຍາ ຕ ອຸນກາພັນທຶນ ໄລຍຮ້າ

- (ຈ) ຮອງຜູ້ວ່າරາຊກິຈານຸມກາຍາ
- (ຈ) ຜູ້ຂ່າຍຜູ້ວ່າරາຊກິຈານຸມກາຍາ
- (ນ) ມາດຖະກິບກາຍາ
- (ຫ) ຜູ້ວ່າරາຊກິຈານຸມກາຍາ
- (ຫ) ປັດຈຳງານ
- (ໝ) ນາຍອຳເກົດ
- (ດ) ປັດອຳເກົດຕໍ່ປະຈຳກົງອຳເກົດ
- (ຕ) ອົບດິກຣີມຕໍ່ການຄ່າ
- (ກ) ຮອງອົບດິກຣີມຕໍ່ການຄ່າ
- (ກ) ຜູ້ຂ່າຍອົບດິກຣີມຕໍ່ການຄ່າ
- (ຫ) ຜູ້ນັບສູ່ການຄ່າ
- (ນ) ຮອງຜູ້ນັບສູ່ການຄ່າ
- (ນ) ຜູ້ຂ່າຍຜູ້ນັບສູ່ການຄ່າ
- (ປ) ຜູ້ນັບກັບການຄ່າ
- (ປ) ຮອງຜູ້ນັບກັບການຄ່າ
- (ຝ) ຜູ້ກຳກັບການຄ່າ
- (ພ) ຮອງຜູ້ກຳກັບການຄ່າ
- (ພ) ສາງວັດທະນາ

ເລີ່ມ ຂອງ ຕອນທີ ១០ ຮາຊກົງຈານຸແບກມາ ๓ ກຸມພັນທີ ២៤៥៦

- (ກ) ສາວຕັຮຕຳຮວງ
 - (ນ) ຜົນັກນັກອົງຕຳຮວງ
 - (ຍ) ທົວທະນີສຄານີຕຳຮວງຊັ້ນມີຄຕັງແຕ່ຂັ້ນນາຍຮ້ອຍຕຳຮວງ
ຕໍ່ຮ້ອຍເຖິນເຫັນນາຍຮ້ອຍຕຳຮວງຈົດຕະວິບ
 - (ຮ) ທົວທະນີສຄານີຕຳຮວງຊັ້ນມີຄຕັງແຕ່ຂັ້ນນາຍຮ້ອຍ
ຕຳຮວງຕໍ່ຮ້ອຍເຖິນເຫັນນາຍຮ້ອຍຕຳຮວງຈົດຕະວິບ
- ທັງນີ້ ມາຍຄວາມຮວມດີຜູ້ຮ້າຍການແທນເຂົ້າພັນກັງນາດັ່ງ
ກົດວັດລົ້ວ ແຕ່ຜູ້ຮ້າຍການແທນເຂົ້າພັນກັງນາຂໍ້(ນ)(ຍ)(ຮ) ຕັ້ງ
ເປັນຜູ້ມີຄຕັງແຕ່ຂັ້ນນາຍຮ້ອຍຕຳຮວງຕໍ່ຮ້ອຍເຖິນເຫັນນາຍຮ້ອຍ
ຕຳຮວງຈົດຕະວິບ”

ມາດຣາ ៤ ໃຫ້ຢັກເລີກຄວາມໃນມາດຣາ ៣៨ ແທ່ງປະນະວລ
ກູ້ມາຍວິທີພິຈາລາຄວາມອາຫຼາມ ຊຶ່ງໄດ້ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມຄຽງສຸດ
ທ້າຍໂດຍພຣະຣາຊບັງລູກຸດເກົ່າໄຂເພີ່ມເຕີມປະນະວລກູ້ມາຍວິທີ
ພິຈາລາຄວາມອາຫຼາມ (ฉบັບທີ ៤) ພ.ສ. ២៤៥៣ ແລະ ໃຫ້ໃຫ້ຄວາມ
ທ້ອໄປນີ້ແທນ

“ມາດຣາ ៣៨ ໃນຈັງຫວັດຈິ່ນອອກຈາກຈັງຫວັດພຣະນິກຣແລະ
ຈັງຫວັດຈິ່ນນິ້ງ ພັນກັງນາພ້າຍປົກກອງຮ້ອຍຕຳຮວງຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່
ປັດຕິວິການ ແລະ ຂໍາຮາຊການຕຳຮວງຊັ້ນມີຄຕັງແຕ່ຂັ້ນນາຍຮ້ອຍ

ເຄີຍ ຈອນທີ ៣။ ຮາຊກົມຈານຸບແກ້ມາ ၃ ກຸມພັນທີ ២៥៥៦

ຕໍ່າວົງຕ່າງຮ້ອງເຖິນເຫັນຍ້ອຍຕໍ່າວົງຕ່າງຮ້ອງຕໍ່າວົງໄປ ມີອໍານາຈສອບສຸວນຄວາມຜົດອາງູ້ຊື່ໄດ້ເກີດ ຮ້ອອ້າງ ຮ້ອເຊື່ອວ່າໄດ້ເກີດກາຍໃນເຂດອໍານາຈຂອງຕນ ຮ້ອຜູ້ຕ້ອງໜາມທົບຢູ່ ຮ້ອດຸກຈັບກາຍໃນເຂດອໍານາຈຂອງຕນໄດ້

ສໍາຫຽນໃນຈັງຫວັດພຣະນະກຣແລະຈັງຫວັດຫຼັນບຽງ ໄກສໍາຮ້າງການຕໍ່າວົງຈົ່ງມະສຕົງແຕ່ຂັ້ນນາຍ້ອຍຕໍ່າວົງຕ່າງຮ້ອງເຖິນເຫັນຍ້ອຍຕໍ່າວົງຕ່າງຮ້ອງຕໍ່າວົງໄປ ມີອໍານາຈສອບສຸວນຄວາມຜົດອາງູ້ຊື່ໄດ້ເກີດຮ້ອອ້າງ ຮ້ອເຊື່ອວ່າໄດ້ເກີດກາຍໃນເຂດອໍານາຈຂອງຕນ ຮ້ອຜູ້ຕ້ອງໜາມທົບຢູ່ ຮ້ອດຸກຈັບກາຍໃນເຂດອໍານາຈຂອງຕນໄດ້

ກາຍໄດ້ນັ້ນກັບແໜ່ງນທນໝູ້ງູ້ຕີໃນມາຕຣາ ៤ ມາຕຣາ ២០ ແລະ ມາຕຣາ ២១ ຄວາມຜົດອາງູ້ໄດ້ເກີດໃນເຂດອໍານາຈພັກງານສອບສຸວນຄົນໄດ້ ໂດຍປົກຕິໄຫ້ເປັນໜ້າທັນກັງການສອບສຸວນຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບຜົດຂອບໃນການສອບສຸວນຄວາມຜົດນັ້ນໆ ເພື່ອດຳເນີນຄົດໆ ເວັນແຕ່ເນື່ອມເຫດຈຳເບັນຮ້ອເພື່ອຄວາມສະດວກ ຈຶ່ງໃຫ້ພັກງານສອບສຸວນແໜ່ງທົ່ວທົ່ວໄວ້ ຮ້ອດຸກຈັບເປັນຜູ້ຮັບຜົດຂອບດຳເນີນການສອບສຸວນ

ໃນເຂດທົ່ວທົ່ວໄວ້ໄດ້ມີພັກງານສອບສຸວນຫລາຍຄນ ກາຮຄຳເນີນການສອບສຸວນໃຫ້ຍໍໃນການຮັບຜົດຂອບຂອງພັກງານສອບສຸວນຜູ້ເປັນໜ້າໜ້າໃນທົ່ວທົ່ວໄວ້ ຮ້ອຜູ້ກໍາກາຮແທນ”

เล่ม ๑๐ ศตวรรษที่ ๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

มาตรฐาน & ให้ยกเดิกความในมาตรฐาน ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรฐาน ๑๕๐ ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ศพนั้น อุบัติ กับแพทย์ประจำตำบล หรือแพทย์อื่น แต่ถ้าแพทย์ประจำตำบลหรือแพทย์อื่นไม่มี หรือไม่อนาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร สำนักงานสุขาภิบาล ประจำท้องที่ เป็นผู้ชันสูตรพลิกศพโดยเร็ว และให้ทำบันทึกรายละเอียดแห่งการชันสูตรนั้นไว้

ถ้าความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่ การชันสูตรพลิกศพนั้นต้องกระทำพร้อมด้วยผู้พิพากษานายหนังของศาลชนคน ซึ่งท้องที่ทำ การชันสูตรนั้นอยู่ในเขต

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนแจ้งแก่ผู้หน้าที่ไปทำ การชันสูตรพลิกศพทราบ”

ผู้รับสั่งของพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี